

[Schlitter.]

automatisk dyrtidsregulering; prisstigningerne her i landet over en længere periode plejer heller ikke at være kraftigere end i de lande, jeg før nævnte.

Det er for det andet, fordi det er tvivlsomt, som regeringsoplægget specifikt er udformet, om det er egnet til at nå sit angivne mål; det vil vi gerne se nærmere på. Jeg føler mig ikke overbevist om, at regeringsforslaget betyder, at vi ikke får lønglidning og lønudvikling. Måske kan lønglidningen blive lige så stor som uden regeringsforslaget. Dertil kommer, at min fornemmelse er, at grupper som funktionærer, tjenestemænd og selvstændige nok bliver sorteper, hvis regeringsforslaget uden ændringer gennemføres.

Endvidere er der naturligvis det væsentlige, at forslaget er et brud på den aftalefrihed, som hidtil har været anerkendt her i landet, og som har betydet, at når man først har sluttet 2-årige overenskomster, har disse overenskomster givet en tryghed og en stabilitet, som vi nok er tjent med at holde fast ved.

Endelig: regeringsforslaget koster op mod et par milliarder kroner, og enten må staten fortsætte med at give sådanne kontante tilskud, eller også må vi forvente at få formidable prisstigninger, når årsperioden er udløbet; her er noget, vi må se nærmere på, nemlig: hvad gør vi, når året er gået? Når vi ser det i relation til finanspolitikken, har det selvfølgelig også sin betydning, at 2 mia. kr. ødes på dette tilskudsformål.

Hvad angår spørgsmålet om det budgetterede kasseoverskud, regeringen møder med, kan jeg ikke rigtig gå ind i det i dette øjeblik, vi må først se finanslovsforslaget, og det får vi på tirsdag. Hvilke besparelser går ind i det, og er de tilstrækkelige, hvad jeg tvivler på.

Jeg vil give statsministeren ret på et andet punkt. Statsministeren siger, at i det omfang, andre partier stiller sig tøvende eller afvisende over for regeringens oplæg, skylder disse partier at byde på et alternativ. Selvfølgelig. Det konservative folkeparti vil gerne nævne 5 hovedtanker, som bør tages op under udvalgsforhandlingerne.

For det første: besparelser på statens budget på 7-8 mia. kr. over 2 år. For det andet: kommunale besparelser, der følger

heraf, i størrelsen et par milliarder kroner. For det tredje: at vi fastlægger det mål, at indkomstskatten skal falde, når de offentlige besparelser har virket et års tid. For det fjerde: oprettelse af et kontaktorgan mellem det offentlige, lønmodtagerne og erhvervslivet, så der kan ske en koordineret og samtidig indsats imod de stærke stigninger i priser, skatter og indkomster. Vi mener, det er vigtigt at erkende, at der er en sammenhæng imellem lønudviklingen og lovgivningen, f.eks. skattelovgivningen, og vi mener der må gives parterne på arbejdsmarkedet et tilbud om, at de kan blive inddraget i indflydelse; der skal sikkert gives dem et medansvar også for lønudviklingen, men at give dem et tilbud om at komme med i en koordineret indsats for at løse indkomst- og lønproblemerne, tror jeg vil lønne sig. Jeg tror, mange mennesker, også mange organisationsledere, i dag erkender, at det er bedre at nå frem til først et skattestop og senere en skattelettelse end bare at få en fortsættelse af den sædvanlige udvikling, som er den, at vi bevilger hinanden flere papirpenge, der ikke er dækning for i stigende produktion. Jeg tror, mange organisationsledere i dag forstår, at deres medlemmer er tjent med, at vi nu søger at føre reallønspolitik.

Derfor siger jeg: lad os under udvalgsarbejdet overveje, at vi ligesom prøver at få en bred kreds, regering, folketing, de store organisationer på arbejdsmarkedet, måske økonomisk ansvarlige organer som Nationalbanken og flere med ind i et arbejde for et alternativ eller et supplement til regeringens oplæg, som kan foreligge, så vi kan behandle det inden udgangen af marts måned her i salen. Det beder jeg om at forhåbentlig mange vil være med til at underkaste en overvejelse.

Til sidst om den dagsorden, SF har foreslået. Det er en meget betydningsfuld og vigtig dagsorden, ja, den er endog historisk, for et foretagende mage til har vi aldrig oplevet. Derfor giver det folketinget en enestående chance, en chance for at fejle dette initiativ ud af salen, som det fortjener. Det er pjatteri. Nu har folketinget ikke arbejdet alvorligt med noget som helst i flere måneder, nu er det på tide, vi kommer i gang. Det ville være næsten på kant med grundloven, om man afskar en regering fra at frem-